

TÜRKÇE DERSİNDE DİJİTAL HİKÂYE KULLANIMININ ÖĞRENCİLERİN BAŞARILARINA VE TUTUMLARINA ETKİSİ

THE EFFECT OF USE OF DIGITAL STORIES IN TURKISH COURSE ON STUDENTS SUCCESS AND ATTITUDES

Derya ATATEKİN¹, Aslıhan İSTANBULLU², Özgen KORKMAZ³

ÖZ: Bu araştırmanın amacı Türkçe dersinde dijital hikâye kullanımının öğrencilerin başarılarına ve derse dönük tutumlarına etkisini incelemektir. Araştırmanın çalışma grubunu Antalya’ da bir devlet okulunda öğrenim gören 60 adet 8. sınıf öğrencisi oluşturmaktadır. Araştırmada ön test-son test kontrol gruplu yarı deneysel araştırma deseni kullanılmıştır. Verilerin toplanması için “Atasözleri ve Deyimler Akademik Başarı Testi” ile “Türkçe Dersine Yönelik Tutum Ölçeği” kullanılmıştır. Verilerin analizinde SPSS 26 programından faydalanılmıştır. Gruplar arası farklılıkların anlamlı olup olmadığını belirlemek için Bağımsız Örneklem t-testi kullanılmıştır. Araştırma sonucunda deney grubu ile kontrol grubunun akademik başarı testi puanları arasında deney grubu lehine istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur. Deney grubu ile kontrol grubunun Türkçe dersine yönelik tutumları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık yoktur. Sonuç olarak, bu araştırmadaki benzer şartlar oluştuğunda dijital hikâye kullanımının akademik başarıya olumlu yönde katkı sunacağı düşünülmektedir.

Anahtar sözcükler: Türkçe; deyim; atasözü; dijital hikâye; akademik başarı; tutum.

ABSTRACT: The aim of this research is to examine the effect of using digital stories in Turkish course on students achievement and attitudes towards the course. The study group of the research consisted of 60 students who were in 8th grade studying at a public school in Antalya. A quasi-experimental research design with pretest-posttest control group was used in the study. "Proverbs and Idioms Academic Achievement Test" and "Attitude Scale Towards Turkish Course" were used to collect data. SPSS 26 software was used in the analysis of the data. Independent Sample T-Test was used to determine whether the differences between groups were significant. As a result of the research, a statistically significant difference was found between the academic achievement test scores of the experimental group and the control group in favor of the experimental group. There is no statistically significant difference between the attitudes of the experimental group and the control group towards the Turkish course. As a result, it is thought that the use of digital stories will contribute positively to academic success when similar conditions occur in this research.

Keywords: Turkish; idiom; proverbs; digital stories; academic achievement; attitude.

Bu makaleye atf vermek için:

Atatekin, D., İstanbullu, A. & Korkmaz, Ö. (2023). Türkçe dersinde dijital hikâye kullanımının öğrencilerin başarılarına ve tutumlarına etkisi, *Trakya Eğitim Dergisi*, 13(2), 1298-1313.

Cite this article as:

Atatekin, D., İstanbullu, A. & Korkmaz, Ö. (2023). The effect of use of digital stories in Turkish course on students success and attitudes. *Trakya Journal of Education*, 13(2), 1298-1313.

¹ Bilim Uzmanı, Mareşal Fevzi Çakmak Ortaokulu, Antalya, Türkiye, e-mail: atatekinderya@gmail.com, ORCID: 0000-0003-4976-1751

² Dr., Amasya Üniversitesi, Amasya, Türkiye, e-mail: aslihan.babur@gmail.com, ORCID: 0000-0002-1778-859X

³ Prof. Dr., Amasya Üniversitesi, Amasya, Türkiye, e-mail: ozgen.korkmaz@amasya.edu.tr, ORCID: 0000-0003-4359-5692

EXTENDED ABSTRACT

Introduction

Idioms and proverbs, which are one of the spiritual particles of the culture of the society, are important in terms of reflecting the philosophy of the society, adding richness to the expression and carrying the cultural elements from the past to the present. Individuals begin to acquire the competence to use their mother tongue more properly and more effectively at the formal education stage. In teaching idioms and proverbs, it is important to perceive real and figurative meanings correctly. However, students have difficulties due to the abstract meaning of idioms and proverbs. When students who have problems because of the abstract meaning of idioms and proverbs do not get a response for their efforts and lose their motivation, their interest and attitudes towards the lesson may also be negatively affected. As a solution to this problem, it is necessary and important to embody the situations and idioms that express the abstract meaning.

The use of question-answer, narration, and books in the lessons taught with classical methods do not provide sufficient contribution to learning abstract words. In this context, it is thought that educational technologies will be beneficial. Since the increase in student success depends on the methods and techniques used in the course, it can be said that the use of digital stories will effectively concretize proverbs and idioms using technology. Since digital stories are an entertaining, immersive, and reflective tool, the use of digital stories as teaching material was preferred in the research.

Although there are studies on the use of Turkish course and digital stories, it is a matter of curiosity how the use of digital stories will affect students' academic achievement and attitudes towards the lesson in teaching idioms and proverbs in Turkish course. For this reason, it is thought that this research can contribute to the literature in terms of concretizing idioms and proverbs in Turkish courses with digital stories. In line with this information, the aim of the research is to investigate the effect of using digital stories in idioms and proverbs in Turkish course on student success and attitudes.

Method

In this study, a quasi-experimental research design with a pre-test and post-test control group was used. The study group of the research was determined by a convenient sampling method and consisted of 60 (8th grade) students. In the study group, 30 students are in the experimental group and 30 students are in the control group. Proverbs and Idioms Academic Achievement Test was used to determine the effect of using digital stories on the academic success of the students in the Turkish course, and the Attitudes Towards Turkish Course Scale was used to determine the students' attitudes towards the Turkish course. The data were analyzed with the SPSS 26 program. Independent-Sample T-Test, one of the parametric tests, was used in the study. The experimental period was 6 weeks. Digital stories prepared by the researcher were used in the experimental group, and written text was used in the control group.

Findings

According to the results of the independent groups t-test performed to test whether the pre-test achievement scores of the students belonging to the experimental and control groups differ, it is seen that the average of the experimental group is higher than the average of the control group. Although the mean of the experimental group was higher, there was no statistically significant difference between them and the control group. According to the results of the independent groups t-test performed to test whether the students in the experimental and control groups differ in their pre-test attitude scores, it is seen that the average of the experimental group is higher than the average of the control group. Although the mean of the experimental group is higher, there is no statistically significant difference between them. According to the results of the independent groups t-test performed to test whether the students in the experimental and control groups differ in their Turkish course post-test success, it is seen that the average of the experimental group is higher than the average of the control group. As a result of the use of digital stories, there is a statistically significant difference in favor of the experimental group between the experimental group student success and the control group student success in concretizing idioms and proverbs. According to the results of the independent groups t-test conducted to test whether the students in the experimental and control groups differ in their attitudes towards the Turkish lesson in the post-test results, it is seen that the average of the experimental group is higher than the average of the control group. Although the mean of the experimental group was higher, there was no statistically significant difference between them.

Discussion and Conclusion

According to the results of the study, the academic achievements of the students in the experimental and control groups were similar in embodying idioms and proverbs. When the similarity of the student's attitudes towards the Turkish course was examined in the study, no statistically significant difference was found in the pre-test results of the attitude scale. According to this result, the attitudes of the experimental and control group students towards the Turkish course are close to each other. In the study, the effect of the use of digital stories in concretizing idioms and proverbs on student success was examined, and it was determined that the statistical difference for the experimental group was significant. The difference is thought to be due to the method used. Finally, the effect of using digital stories on students' attitudes towards Turkish course was examined and there was no statistically significant difference when the two groups were compared. This shows that the digital story method used to embody idioms and proverbs is not effective in students' attitudes towards the lesson. As a result, the digital story method does not have a significant effect on the attitudes of the students towards the Turkish lesson, but it seems to have a more significant effect on their academic success in embodying idioms and proverbs compared to the classical methods.

GİRİŞ

Dil, insanlık tarihinin başlamasıyla beraber bilimsel ve kültürel geçmişi bugüne bağlayan, toplumların varlığı ile ortaya çıkmış ve toplumların birbirleriyle, evrenle iletişime geçmelerini sağlayan en önemli yapı taşıdır (Yılmaz, 2021). Bireylerin kendilerini ifade etmeleri, duygu ve düşüncelerini yansıtabilmeleri kısaca iletişim kurabilmeleri açısından dillerini iyi kullanmaları, bunun için de kelime bilgilerini geliştirmeleri ve temel dil becerilerini kazanmaları gerekir (Maden, 2012). Nitekim ülkemizde de Türkçe dil eğitiminde temel dil becerilerinin kazandırılması için kelime bilgisinin geliştirilmesine ihtiyaç vardır (Karagöl ve Tarakçı, 2019). Kelime bilgisi dilde var olan sözcük, deyim ve atasözünün sayısı ile ilgilidir (İşcan, 2007). Dolayısıyla kelime bilgisi öğretilirken deyim ve atasözlerinin de işe dâhil edilmesi gerekir (Demir-Atalay, 2015). Ayrıca dilde var olan sözcük, deyim ve atasözünün sayısı o dilin çeşitliliğini ifade eden önemli bir belirtidir (İşcan, 2007).

Deyim; bir kavramı, durumu veya olayı ifade etmek için çoğu kez gerçek anlamlarının dışında kullanılan kalıplaşmış söz öbekleri olarak tanımlanır (Türk Dil Kurumu [TDK], 2019). Akın (2018), deyim kavramını tanımlarken bir görüşü, bir durumu ilgi çeken bir şekilde ya da hususi bir anlatımla ifade eden ve genellikle gerçek anlamlarından uzak bir anlama sahip olan cümlelerdir şeklinde ifade etmiştir. Atasözü ise; bir toplumun deneyimlerinden doğan ve öğüt verici niteliği olan özlü sözlerdir (TDK, 2019). İlhan (2017) ise atasözlerini büyüklerimizin tecrübeleri sonucunda elde ettiği fikir ya da nasihat olarak kurallaşan, belirli bir şablona sahip olan ve herkes tarafından kullanılan nitelikli sözler olarak tanımlamıştır. Hangi tanım yapılsa yapılsın edebiyatta ya da günlük yaşamda deyim ve atasözlerinin kullanımı ile daha güçlü ve ışıltılı bir anlatım gerçekleşmiş olacaktır (Karadağ, 2019).

Ülkemizde atasözü ve deyimlerin okul döneminde öğretilmeye başlandığı belirtilmektedir (Güftâ ve Kan, 2011). Okul öncesi eğitim programının amaçları incelendiğinde öğrencilerin Türkçeyi doğru şekilde konuşmaları hedeflenirken, bu hedefin gerçekleşmesi için belirlenen Türkçe etkinlikler arasında çeşitli söz yapılarını kavramalarına yönelik etkinliklere yer verilmesinin önemi vurgulanmıştır (Milli Eğitim Bakanlığı [MEB], 2013). Bu durum göz önüne alındığında atasözü ve deyimleri anlamaya yönelik etkinliklerin okul öncesi eğitimden itibaren başladığı anlaşılmaktadır. Deyim ve atasözlerinin genellikle soyut anlam taşıdığı düşünüldüğünde öğrenciler deyim ve atasözlerini anlamakta ve kavramakta zorluk yaşayacakları düşünülmektedir. Nitekim Senemoğlu (2020), küçük yaş grubundaki çocukların dil becerilerini aktif olarak kullanırken soyut kavramları anlamakta ve kavramakta sıkıntı yaşadıklarını belirtmiştir. Benzer olarak Yanarateş (2020) ortaokul öğrencilerinin dil becerilerini aktif olarak kullandıklarını ancak soyut kavramları anlamakta ve kavramakta sıkıntı yaşadıklarını belirtmiştir. Deyim ve atasözlerinin soyut anlam taşıması nedeniyle sorun yaşayan öğrenciler çabalarına yönelik karşılık alamadıklarında ve motivasyonlarını kaybettiğinde derse karşı olan ilgi ve tutumları da olumsuz yönde etkilenebilir. Gel (2019), öğrencilerin deyim ve atasözlerini öğrenirken sıkıntı yaşadıklarında o konuya karşı olumsuz tutum geliştirdiklerini belirtmiştir. Derse yönelik tutum da öğrenci başarısını etkilemektedir (Güzel, 2004; Korkmaz, 2018; Orhan, 2018; Şenocak, 2018; Tercan, 2012). Bu soruna çözüm olarak soyut anlamı ifade eden durumların ve deyimlerin somutlaştırılarak anlatılması önerilmiştir (Senemoğlu, 2020).

Dolayısıyla deyim ve atasözlerinin anlaşılması ve öğrenmenin kalıcı olabilmesi için içeriği olabildiğince somutlaştırmak önemlidir.

Somutlaştırma soyut ifadelerin, farklı durum, tavır ve hislerin somut öğelerle anlatılması, böylece daha etkili bir şekilde ifade edilmesi durumudur (Aksan, 2016a). Kayış'a (2019) göre somutlaştırmanın hedefi soyut bir ifadeyi ve olguyu kolay anlaşılır hale getirmek ve canlı şekilde dillendirmektir. İnsanlar görebildiği, duyduğu, temas ettiği, tat ve koku duyusu aldığı şeyleri daha hızlı şekilde kabul ederler (Bulut, 2020). O halde soyut kavramların öğrenilmesinde somutlaştırmanın yeri önemli görülmeyle birlikte, klasik yöntem ile ders anlatımı bu konuda yetersiz kalmaktadır. Cevher ve Ungan (2021)'a göre klasik yöntemlerle işlenen derslerde soru cevap, anlatma ve kitap kaynaklarından faydalanılması, soyut kelimelerin öğrenilmesine yeterli katkıyı sunamamaktadır. Literatür incelediğinde atasözleri ve deyim öğretiminde karikatür (Mürsel, 2009; Varışoğlu, Gedik ve Yılmaz, 2014), animasyon (Büyükikiz ve Dölek., 2019), şarkılar (Aydın ve Ünal, 2015), drama (Akçay ve Şimşek, 2015) ve çoklu ortam materyalleri (Kaban ve Bulut, 2020) gibi farklı yöntemlerin kullanıldığı ve bu yöntemlerin etkili olduğu görülmüştür. Bu bağlamda eğitim teknolojileri kullanımının faydalı olacağı düşünülmektedir. Öğrenci başarısının artması derste kullanılan yöntem ve tekniklere bağlı olduğuna göre, teknolojiden faydalanarak atasözü ve deyimlerin somutlaştırılması konusunda bu çalışma koşulları sağlandığında dijital hikâyelerin kullanımının etkili olabileceği söylenebilir (Sönmez, 2019). Nitekim araştırmacılar (Baim, 2015; Bromberg, Techatassanasoontorn ve Andrade, 2013; Demirer, 2013; Sancar-Tokmak, Sürmeli ve Özgelen, 2014) dijital hikâyelerin öğretim sürecinde tercih edilebilecek etkin bir yöntem olduğunu dile getirmiştir (Ulum ve Ercan-Yalman, 2020). Yaklaşık yirmi yıldır da eğitimin gerçekleştiği alanlarda hem öğretmenler hem de öğrenenler için öğrenme açısından tesiri yüksek bir araç olarak kullanılmaktadır (Robin, 2008; Smeda, Dakich ve Sharda., 2010).

Dijital hikâye ile ilgili literatürde birçok tanım bulunmaktadır (Ciğerci, 2015; Robin, 2006; Turgut ve Kışla, 2015; Wang ve Zhan, 2010). Turgut ve Kışla (2015) dijital hikâyeyi anlatma sanatının görüntü, ses, video gibi multimedya araçlarıyla birleştirilen metinler olarak tanımlanmıştır. Ciğerci (2015) ise bir konuya yönelik olarak tüm medya çeşitlerinin bilgisayar aracılığıyla sunulması olarak ifade etmiştir. Dijital hikâyelerin öğretmen ve öğrenci açısından öğretme öğrenme sürecine olumlu katkıları bulunmaktadır. Dijital hikâyeler sınıf içerisinde öğretim etkinliklerinin daha basit hale gelmesini sağlamaktadır (Xu, Park ve Baek., 2011). Dijital hikâye etkinlikleri öğretmenlere sınıflarında teknolojiyi daha etkili kullanma fırsatı sağlarken, öğrenciler de farklı çoklu medya teknolojilerini bir arada kullanarak kendi senaryolarını oluşturabilirler (Kocaman Karoğlu, 2015; Robin, 2008). Dijital hikâye, öğrencilerin birden fazla duyu organına hitap ederken işlenen kazanıma yönelik ilgiyi ve dikkati artırmaktadır (Özerbaş ve Öztürk, 2017). Fazla sayıda algılama yeteneğini tetiklediği için derslerde kullanmak için elverişlidir (Kurudayıoğlu ve Bal, 2014). Aynı zamanda dijital hikâye anlatımı sayesinde pasif alıcı konumunda olan öğrenciler aktif hale gelerek sürece odaklanacaktır (Şahin-İzmirli ve Hacıömeroğlu, 2020). Bunlara ek olarak dijital hikâyelerin eğlenceli, sürükleyici ve yansıtıcı bir araç olması (Dayan, 2017; Demirer ve Baki, 2018) nedeniyle araştırmada öğretim materyali olarak dijital hikâye kullanımı tercih edilmiştir.

Dijital hikâyelerin Türkçe dersinde kullanımı incelendiğinde 7. sınıf öğrencilerinin yazma sürecini olumlu etkilediği (Dayan ve Girmen, 2018), Türkçe öğretmeni adaylarının teknoloji, yazılı ve sözel ifade yetilerini geliştirdiği (Baki, 2019; Demirer ve Baki, 2018), öğrencilerin derse katılımlarını ve motivasyonlarını artırdığı, öykü yazma, bilgisayar, yaratıcı düşünme becerilerini geliştirdiği, işbirlikli çalışma ve iletişim becerilerine katkı sağladığı (Polater, 2019), benzer şekilde 6. sınıf öğrencilerinin yazma öz yeterliliği, yazma kaygısı ve yazma duyarlılığını olumlu etkilediği (Dola ve Aydın, 2020) sonucuna ulaşılmıştır. Türkçe dersi ve dijital hikâye kullanımı ile ilgili çalışmalar olmasına rağmen, dijital hikâye kullanımının Türkçe dersinde deyim ve atasözlerinin öğretilmesinde öğrencilerin akademik başarılarını ve derse karşı tutumlarını nasıl etkileyeceği merak konusudur. Bu sebeple bu araştırmanın dijital öykü ile Türkçe eğitiminde deyim ve atasözlerinin somutlaştırılması açısından literatüre katkı sağlayabileceği düşünülmektedir.

Bu bilgiler doğrultusunda araştırmanın amacı Türkçe dersinde deyim ve atasözlerini somutlaştırmada dijital hikâye kullanımının öğrencilerin başarılarına ve derse dönük tutumlarına etkisini araştırmaktır. Bu amaç dikkate alınarak aşağıdaki sorulara cevap aranmıştır.

1. Deney ve kontrol grubundaki öğrencilerin ön test başarı puanları arasında anlamlı farklılık var mıdır?
2. Deney ve kontrol grubundaki öğrencilerin ön test tutum puanları arasında anlamlı farklılık var mıdır?
3. Dijital hikâye kullanımı öğrencilerin Türkçe dersi başarılarını etkilemekte midir?
4. Dijital hikâye kullanımı öğrencilerin Türkçe dersine dönük tutumlarını etkilemekte midir?

YÖNTEM

Araştırmanın Modeli

Bu araştırmada yarı deneysel desenlerden ön test-son test eşleştirilmiş kontrol gruplu desen kullanılmıştır. Ekiz (2020) yarı deneysel deseni, rastgele bir vaka, durum, birey, nesne ve faktörün gözden geçirilerek aralarında neden sonuç bağlantısını tespit etmek ve çıktıları kıyaslayarak test etmek için kullanılan yöntem olarak ifade etmiştir. Gürbüz ve Şahin (2018) bu yöntem araştırmacıya bağımsız değişkenlere etki etme ve bağımlı değişken ile ilgili farklılıkları kıyaslama imkânı sağladığı için olgular arasında sebep sonuç ilişkisine yönelik daha kolay değerlendirme fırsatı verdiğini belirtmiştir. Cohen, Manion ve Morrison (2018) eğitim alanında kullanılan birçok desende klasik deneysel yöntem yerine yarı deneysel yöntem uygulandığını ifade etmiştir. Karasar (2012) ön test-son test eşleştirilmiş kontrol gruplu deseni, deney ve kontrol grubunun yer aldığı ve iki grubunda deneysel çalışma öncesinde ve sonrasında ölçümlerden geçtiği süreç olarak tanımlamıştır.

Çalışma Grubu/ Evren- Örneklem

2021-2022 eğitim-öğretim yılında Antalya’da bir devlet okulunda yer alan sekizinci sınıf öğrencileri bu araştırmanın çalışma grubunu oluşturmaktadır. Çalışma grubu uygun örnekleme yöntemi ile belirlenmiştir. Büyüköztürk, Çakmak, Akgün, Karadeniz ve Demirel (2020), uygun örnekleme yöntemini vakit ve insan gücü açısından oluşacak engeller nedeniyle çalışılacak grubun rahat iletişime geçilen ve uygulamanın rahat gerçekleştirileceği bireylerden seçilmesi olarak tanımlamışlardır. Ravid (2019)’e göre bu yöntemde çalışmayı yürüten kişinin gereksinim duyduğu kişi sayısını yakalayana kadar en elverişli ve ulaşılabilir katılımcılardan örneklemini seçer. Bu nedenlerle çalışma grubunun belirlenmesinde kolay ulaşılabilir olması açısından uygun örneklem tercih edilmiştir. Deney ve kontrol grubu var olan şubeler arasından rastgele seçilmiştir. Deney ve kontrol gruplarındaki öğrencilerin cinsiyetleri ve sınıflarına göre dağılımı Tablo 1’de verilmiştir.

Tablo 1.

Deney ve kontrol gruplarının cinsiyet ve sınıflara göre dağılımı

	Erkek	Kız	Toplam
Deney Grubu	15	15	30
Kontrol Grubu	14	16	30
Toplam	29	31	60

Tablo 1 incelendiğinde çalışma grubunun deney grubu 30 (15 K ve 15 E) ve kontrol grubu 30 (16 K ve 14 E) olmak üzere 60 öğrenciden oluştuğu görülmektedir. Deney ve kontrol gruplarının denliğini belirlemek amacıyla Atasözleri ve Deyimler Akademik Başarı Testi (ADABT) ve Türkçe Dersine Yönelik Tutum Ölçeği (TDYTÖ) ön test puanları kullanılmış olup sonuçlar bulgular kısmında sunulmuştur.

Deneyel Süreç

6 haftalık deneysel süreç tasarımının gösterimi Tablo 2’de verilmiştir.

Tablo 2.

Deneyel sürecin gösterimi

	Ön Test (1 Hafta)	İçerik (4 Hafta)	Son Test (1 Hafta)
Deney Grubu	ADABT TDYTÖ	Dijital Hikâye	ADABT TDYTÖ
Kontrol Grubu		Yazılı Metin Anlatım	






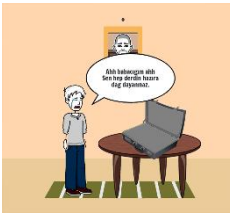


Tablo 2 devamı...

İçerik				
Kazanımlar	T.8.3.5. Bağlamdan yararlanarak bilmediği kelime ve kelime gruplarının anlamını tahmin eder.			
	T.8.3.6. Deyim, atasözü ve özdeyişlerin metne katkısı belirler.			
T.8.4.7. Yazılarını zenginleştirmek için atasözleri, deyimler ve özdeyişler kullanır.				
	1. Hafta	2. Hafta	3. Hafta	4. Hafta
	Ağaç yaşken eğilir.	Fazla mal göz çıkarmaz.	Yalnız taş duvar olmaz.	Keskin sirke küpüne zarardır
Atasözü	Emek olmadan yemek olmaz.	Hazıra dağ dayanmaz.	Balık baştan kokar.	Akıl akıldan üstündür.
	Püf noktası	Kol gezmek	Çam devirmek	Dilinde tüy bitmek
Deyim	Etekleri zil çalmak	Diş bilemek	Ateş püskürmek	Suratı sirke satmak

Deneysel sürecin ilk haftasında ön test olarak deney ve kontrol grubuna ADABT ve TDYTÖ uygulanmıştır. Ardından deney grubunda dijital hikâye ve kontrol grubunda yazılı metin kullanılarak Türkçe Dersi Öğretim Programında yer alan kazanımlar bir ders saatinde (40 dakika) aynı öğretmen tarafından aktarılmıştır. 4 haftalık öğretim sürecinde sekiz adet deyim, sekiz adet atasözü olmak üzere toplam 16 adet deyim ve atasözü öğretilmiştir. Bununla beraber deyim ve atasözünün yer aldığı toplam 16 adet hikâye belirlenmiştir. Bu hikâyelerden bazıları araştırmacı tarafından yazılmıştır. Hikâyeler yazılırken deyim ve atasözlerinin anlamlarına uygun şekilde kurgulanmıştır. Geriye kalan hikâyelerde ise deyim ve atasözlerinin çıkış hikâyelerinden ve var olan hikâyelerden faydalanılmıştır. Kontrol grubunda kullanılan hikâyeler yazılı metin olarak çoğaltılmıştır. Deney grubunda kullanılan dijital hikâyeler için uygun görseller araştırmacı tarafından Storyboardthat ve Canva Web2.0 araçları kullanılarak hazırlanmıştır. Hikâyeler aynı zamanda araştırmacı tarafından seslendirilerek kayıt altına alınmıştır. Sonrasında hazırlanan görseller ve hikâye ses kayıtları Movavi Video Suit programı ile birleştirilmiştir. Tamamlanan hikâyeler hakkında alan uzmanlarından görüş alınmıştır. Sürecin son haftasında ise deney ve kontrol grubuna son test ADABT ve TDYTÖ uygulanmıştır. Hazırlanan dijital hikâyeler için örnek görseller Tablo 3'te yer almaktadır.

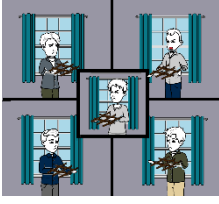
Tablo 3.

Dijital hikâye görsel örnekleri

1. Hafta			
Ağaç yaşken eğilir	Emek olmadan yemek olmaz	Püf noktası	Etekleri zil çalmak
			
2. Hafta			
Fazla mal göz çıkarmaz.	Hazıra dağ dayanmaz.	Kol gezmek	Diş bilemek
			

3. Hafta

Yalnız taş duvar olmaz



Balık baştan kokar



Çam devirmek



Ateş püskürmek



4. Hafta

Keskin sirke küpüne zararlıdır



Akıl akıldan üstündür.



Dilinde tüy bitmek



Suratı sirke satmak



Veri Toplama Aracı

Dijital hikâye kullanımının öğrencilerin Türkçe dersindeki akademik başarılarına etkisini belirlemek amacıyla ADABT ve öğrencilerin Türkçe dersine dönük tutumlarını belirlemek amacıyla TDYTÖ veri toplama araçları kullanılmıştır. Veri toplama sürecinde kurumlardan gerekli izinler alınmıştır.

Atasözleri ve deyimler akademik başarı testi

Araştırmada dijital hikâyelerin, öğrencilerin Türkçe dersindeki akademik başarılarına etkisi de belirlemek amacıyla ADABT veri toplama aracı kullanılmıştır. Bu araç araştırmacı tarafından geliştirilmiş olup kazanımlar "Milli Eğitim Bakanlığı Talim Terbiye Kurulu" tarafından oluşturulan "Türkçe Dersi Öğretim Programı" dikkate alınarak hazırlanmıştır. İlk olarak kazanımlara uygun 30 sorudan oluşan bir taslak form oluşturulmuştur. Elde edilen form iki alan uzmanına incelenerek kapsam geçerliliği ve maddelerin uygunluğuna dönük değerlendirmeler alınmıştır. Bu doğrultuda gerekli düzeltmeler yapılarak taslak forma son şekli verilmiştir. Hazırlanan taslak form 100 dokuzuncu sınıf öğrencisine uygulanarak pilot çalışma yapılmıştır. Pilot çalışma sonucunda ayırt edicilik indeksi 0.30'un altında olan maddeler (1, 2, 13, 22, 30) testten çıkarılmış ve test 25 madde ile son halini almıştır. Gerçekleştirilen pilot çalışma sonrası testin Kr-20 değeri 0.862 şeklinde, ortalama güçlük indeksi 0.619 şeklinde belirlenmiş ve soruların ayırt edicilik değerleri Tablo 4'te sunulmuştur.

Tablo 4.

Başarı testi madde ayırt edicilik indeksi

MD	AE	MD	AE	MD	AE	MD	AE	MD	AE
M1	0.33	M6	0.51	M11	0.33	M16	0.44	M21	0.66
M2	0.70	M7	0.44	M12	0.44	M17	0.74	M22	0.77
M3	0.51	M8	0.59	M13	0.66	M18	0.33	M23	0.55
M4	0.55	M9	0.51	M14	0.70	M19	0.55	M24	0.33
M5	0.44	M10	0.48	M15	0.70	M20	0.77	M25	0.66

MD: Madde No, AE: Ayırt Edicilik

Bir testin madde güçlük indeksinin 0.50 düzeyine yakın olması beklenmektedir ve bu kriter sayesinde testlerde kolay ve zor olan maddelere yer verilmiş olur (Büyüköztürk ve diğerleri., 2020). Bir testin güvenilirliği için yeterli olarak görülen güvenilirlik katsayısı ise 0.70'tir (Büyüköztürk, 2020). Bu test için yapılan analiz sonucuna göre güçlük indeksi 0.61, iç güvenilirlik katsayısı 0.86 olarak hesaplanmıştır. Buna göre ölçeğin, Türkçe dersinde deyim ve atasözleri konusuna ilişkin öğrenci başarısını ölçerken geçerli ve güvenilir olduğu söylenebilir.

Türkçe dersine yönelik tutum ölçeği

Bu araştırma kapsamında öğrencilerin Türkçe dersine dönük tutumlarını tespit etmek için Topçuoğlu-Ünal ve Köse'nin (2014) geliştirdiği "Türkçe Dersine Yönelik Tutum Ölçeği" tercih edilmiştir. Bu ölçek 27 madde, üç alt boyutun bulunduğu beşli likert tarzında oluşturulmuştur. Ölçeğin birinci faktörü "Derse Yönelik İlgi ve Sevgi" olarak isimlendirilmiş ve 15 maddeden oluşmaktadır. Bu faktör açıklanan varyansa %27.6 katkı sağlamaktadır ve özgün değerinin, 76 ile 56 arasında değişiklik gösterdiği gözlenmiştir. Bu faktörün iç tutarlılık katsayısı 0.927'dir. İkinci faktör "Derse İlişkin Olumsuz Tutumlar" olarak isimlendirilmiş ve sekiz maddeden oluşmaktadır. Bu faktör açıklanan varyansa %16 katkı sağlamaktadır ve özgün değerinin 77 ile 54 arasında değişiklik gösterdiği görülmektedir. Bu faktörün iç tutarlılık katsayısı 0.842'dir. Üçüncü faktör "Derse Yönelik Etkinlikler" olarak isimlendirilmiş ve dört maddeden oluşmaktadır. Bu faktör açıklanan varyansa %9.2 katkı sağlamaktadır ve özgün değerinin, 79 ile 47 arasında değişiklik gösterdiği görülmektedir. Bu faktörün iç tutarlılık katsayısı (KR20) 0.732'dir. Ölçeğin toplam iç tutarlılık katsayısı 0.915 şeklinde belirlenmiştir. Yüksek seviyedeki iç tutarlılık katsayısı testin güvenilir olduğu hakkında bilgi vermektedir (Baştürk, Dönmez ve Dicle, 2013).

Verilerin Toplanması ve Analizi

Verilerin analizinde istatistik programlarından Statistical Package for the Social Sciences [SPSS] versiyon 26 programı kullanılmıştır. Anketler aracılığıyla toplanan verilerin analizinde ilk olarak verilerin normal dağılımını incelemek için Kolmogorov-Smirnov Testi uygulanmıştır. Kolmogorov-Smirnov Testi gözlem sayısı 29 ve üzeri olduğunda önerilmektedir (Ak, 2008; Karagöz, 2016). Analiz sonuçlarına göre deney ve kontrol grubu öğrencilerinin ADABT ve TDYTÖ ön test ve ADABT ve TDYTÖ son test verilerinin dağılımı ile normal olasılık dağılımı arasında fark yoktur ($p > .05$). Test sonucunda tüm verilerin normal dağılım gösterdiği belirlenmiş ve araştırmada parametrik testlerden biri olan Bağımsız Örneklem T-Testi kullanılmıştır. Araştırma sorularına göre kullanılan analiz yöntemleri Tablo 5'te sunulmuştur.

Tablo 5.

Kullanılan analiz yöntemleri

Araştırma Soruları	Kullanılan Analiz Yöntemleri
1. Deney ve kontrol grubundaki öğrencilerin ön test başarı puanları nasıldır?	Bağımsız Örneklem t-testi
2. Deney ve kontrol grubundaki öğrencilerin ön test tutum puanları nasıldır?	Bağımsız Örneklem t-testi
3. Dijital hikâye kullanımı öğrencilerin Türkçe dersi başarılarını etkilemekte midir?	Bağımsız Örneklem t-testi
4. Dijital hikâye kullanımı öğrencilerin Türkçe dersine dönük tutumlarını etkilemekte midir?	Bağımsız Örneklem t-testi

Araştırmanın Etik İzinleri

Yapılan bu çalışmada araştırma etiği ilkeleri gözetilmiş olup gerekli etik kurul izinleri alınmıştır. Etik kurul izni kapsamında; Amasya Üniversitesi Sosyal Bilimler Etik Kurulunun 10.01.2022 tarihli ve E-30640013 sayılı belgesi ile alınmıştır.

BULGULAR

Verilerin analizi sonrasında ortaya çıkan bulgular araştırma sorularını içeren alt başlıklar halinde verilmiştir.

Deney ve kontrol grubundaki öğrencilerin ön test başarı puanları

Deney ve kontrol grubuna ait olan öğrencilerin ön test başarı puanlarının farklılık gösterip göstermediğini test etmek için yapılan bağımsız örneklem t-testi sonucuna dair bulgular Tablo 6'da sunulmuştur.

Tablo 6.

Deney ve kontrol grubu ADABT ön test bağımsız örneklem t-testi sonuçları

Grup	N	\bar{x}	ss	sd	t	p
Deney	30	15.166	4.511	58	0.827	0.412
Kontrol	30	14.166	4.850			

Deney ve kontrol grupları arasında ön test başarı puanlarına göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamıştır [$t_{(58)}=0.827$, $p>.05$]. Tablo 6'ya göre deney grubu ortalamasının ($\bar{x}_{deney}=15.1$), kontrol grubu ortalamasından ($\bar{x}_{kontrol}=14.1$) daha yüksek olduğu görülmektedir.

Deney ve kontrol grubundaki öğrencilerin ön test tutum puanları

Deney ve kontrol grubundaki öğrencilerin ön test tutum puanlarında farklılık gösterip göstermediğini test etmek için yapılan bağımsız örneklem t-testi sonucuna dair bulgular Tablo 7'de sunulmuştur.

Tablo 7.

Deney ve kontrol grubu TDYTÖ ön test bağımsız örneklem t testi sonuçları

Grup	N	\bar{x}	ss	sd	t	p
Deney	30	3.503	.553	58	1.33	0.188
Kontrol	30	3.272	.770			

Deney ve kontrol gruplarının ön test tutum puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık görülmemektedir [$t_{(58)}=1.33$, $p>0.05$]. Tablo 7 incelendiğinde deney grubunun ortalamasının ($\bar{x}_{deney}=3.50$), kontrol grubunun ortalamasından ($\bar{x}_{kontrol}=3.27$) daha yüksek olduğu görülmektedir.

Dijital hikâye kullanımının öğrenci başarısına etkisi

Deney ve kontrol grubundaki öğrencilerin Türkçe dersi başarılarının farklılık gösterip göstermediğini test etmek için yapılan son test-ön test fark ortalamalarına ait bağımsız örneklem t-testi bulguları Tablo 8'de sunulmuştur.

Tablo 8.

Deney ve kontrol grubu ADABT son test-ön test fark ortalamaları bağımsız örneklem t testi sonuçları

Grup	N	\bar{x}	ss	sd	t	p
Deney	30	2.9333	2.54522	58	2.821	0.007
Kontrol	30	1.4000	1.54474			

Tablo 8'e göre deney grubunun ortalamasının ($\bar{x}_{deney}=2.93$), kontrol grubunun ortalamasından ($\bar{x}_{kontrol}=1.40$) daha yüksek olduğu görülmektedir. Yapılan bağımsız örneklem t testi sonucunda kontrol ve deney grubu son test-ön test fark ortalamaları istatistiksel olarak farklılık göstermektedir. Dijital hikâye kullanımı sonucunda deyim ve atasözlerini somutlaştırmada deney grubu öğrenci başarısı ile kontrol grubu öğrenci başarısı arasında deney grubu lehine istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık vardır [$t_{(58)}= 2.821$; $p<.05$].

Dijital hikâye kullanımının öğrencilerin türkçe dersine dönük tutumlarına etkisi

Deney ve kontrol grubundaki öğrencilerin Türkçe dersine dönük tutumlarının farklılık gösterip göstermediğini test etmek için yapılan son test-ön test fark ortalamalarına ait bağımsız örneklem t-testi bulguları Tablo 9’da sunulmuştur.

Tablo 9.

Deney ve kontrol grubu TDYTÖ son test-ön test fark ortalamaları bağımsız örneklem t testi sonuçları

Grup	N	\bar{x}	ss	sd	t	p
Deney	30	-.0654	.35773	58	-1.668	0.101
Kontrol	30	0.1086	.44592			

Tablo 9’a göre deney grubunun ortalamasının ($\bar{x}_{deney}=-.0654$), kontrol grubunun ortalamasından ($\bar{x}_{kontrol}=0.1086$) daha düşük olduğu görülmektedir. Yapılan bağımsız örneklem t testi sonucunda kontrol ve deney grubu son test-ön test fark ortalamalarında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılığa rastlanmamıştır [$t(58)=-1.668$; $p>.05$].

TARTIŞMA, SONUÇ ve ÖNERİLER

Bu çalışmada Türkçe dersinde deyim ve atasözlerini somutlaştırmada dijital hikâye kullanımının öğrenci başarısına ve derse dönük tutumlarına etkisi incelenmiştir. Çalışma Antalya’da bir devlet okulunda öğrenim gören 8. sınıf öğrencisinden oluşmaktadır. Çalışma grubunda 60 öğrenci bulunmaktadır. Çalışma yarı deneysel desen kullanılarak yürütülmüştür. Veri toplama aracı olarak öğrenci başarısını ölçmek amacıyla araştırmacı tarafından hazırlanan Atasözü ve Deyimler Akademik Başarı Testi ve öğrenci tutumlarını ölçmek amacıyla Topçuoğlu-Ünal ve Köse’nin (2014) geliştirdiği Türkçe Dersine Yönelik Tutum Ölçeği kullanılmıştır. Verilerin analizinde Kolmogorov Smirnov Testi ile bağımsız örneklem t-testi kullanılmıştır. Analiz sonucunda ortaya çıkan bulgular araştırma soruları dikkate alınarak tartışılmıştır.

Araştırmada deney ve kontrol grubu öğrencilerinin Türkçe dersinde ön test başarı puanları incelenmiş ve ön test sonuçlarında istatistiksel olarak anlamlı bir farka rastlanmamıştır. Bu sonuca göre deney ve kontrol grubundaki öğrencilerin deyim ve atasözlerini somutlaştırmada akademik başarılarının benzer olduğu söylenebilir. Akademik başarıların benzer olma sebebini öğrenci ön bilgilerinin benzer olmasıyla (Şeker, 2013) aynı öğretim programında (Akçay ve Şimşek, 2015) aynı yöntemlerle (Yeşilpınar-Uyar ve Doğanay, 2018) ve aynı eğitimciyle öğrenim görmeleri (Akkurt ve Karabağ-Köse, 2019) şeklinde açıklanabilir. Araştırmada öğrencilerin Türkçe dersine dönük tutumlarının benzer olma durumları incelendiğinde ise tutum ölçeği ön test sonuçlarında istatistiksel yönden anlam içeren bir fark bulunmamıştır. Bu sonuca göre deney ve kontrol grubu öğrencilerinin Türkçe dersine dönük tutumlarının da birbirine yakın olduğu söylenebilir. Bu benzerlik öğrencilerin derisi, üniteyi, materyalleri ve öğretmeni sevmesi gibi duyuşsal özellikler ile ailenin, okul idaresinin ve öğretmenin derse karşı tutumu gibi durumlardan kaynaklanabilir (Kaya, Arslantaş ve Şimşek, 2009). Aynı yerde benzer şartlarda ve benzer yöntemlerle eğitim alan öğrencilerde derse karşı aynı tutumları gösterebilirler (Korkmaz, 2018; Soydan, Aksoy ve Cinar, 2022).

Araştırmada deyim ve atasözlerini somutlaştırmada dijital hikâye kullanımının öğrenci başarısına etkisi incelenmiş ve deney grubuna yönelik oluşan istatistiksel farkın anlamlı olduğu belirlenmiştir. Farklılığın kullanılan yöntemden kaynaklandığı düşünülmektedir. Nitekim geleneksel yöntemlerden farklı bir yöntem kullanarak gerçekleştirilen öğretim yöntemleri akademik başarıyı arttıran etkenlerden biridir (Demir, 2013). Bu hususta Türkçe dersinde deyim ve atasözlerinin somutlaştırmasında dijital hikâye kullanımının geleneksel yönteme göre daha etkili olduğu söylenebilir. Dijital hikâyelerin öğrencilerin karmaşık kavramları ve duyguları iletmesine olanak tanıyan güçlü öğretim araçları olması (Kim, Long, Zhao, Zhou ve Alexander, 2021), birden fazla duyuya hitap etmesi (Turgut ve Kışla; 2015), dikkat çekici olması (Özsoy ve Ergan, 2019), tekrar tekrar ulaşılabilir olması (Hess, 2014), öğrencilerin işbirliğini ve yaratıcılığını geliştirmesi (Smeda, Dakich ve Sharda, 2012), öğretim ortamlarına aktif katılım sağlaması (Tunç ve Karadağ, 2013: 312), öğrenmeyi kalıcı hale getirmesi (Balaman, 2016) gibi özelliklerinin akademik başarıyı olumlu etkilediği düşünülmektedir. Dijital hikâye anlatım araçları, çeşitli multimodal özellikleri aracılığıyla öğrenme için olanaklar sunar. Araçlar öğrencilerin öğrenme motivasyonunu teşvik edebilir. Öğretmenler öğrencilerin deneyimleri ve durumları hakkında daha fazla anlayış kazandıkça öğretmen-öğrenci ilişkileri anlatım süreci yoluyla geliştirilebilir (Choi ve Yi, 2016; Kim ve Li, 2021).

Dijital hikâye kullanılan öğrenme ortamında öğrenciler kendi deneyimleri ile eleştirel düşünmeye dâhil olabilir, dijital okuryazarlık becerilerini geliştirebilir, müfredattan konuları öğrenebilir ve öğrenme sürecine aktif olarak katılım sağlayabilirler (Kim ve Li, 2021). Ayrıca yeni öğrenmelerin anlamlı olması için de faydalıdır (Piipponen ve Karlsson, 2019). Böylece yeni bilgi daha anlaşılır, ilişkilendirilebilir ve alakalı hale gelmekte ve sonuç olarak akılda tutmayı artırmaktadır (Gachago ve Stewart, 2020). Teknolojinin ve gelişmiş düşük maliyetli, kullanıcı dostu multimedya düzenleme yazılımının mevcudiyeti, dijital hikâyeleri metinsel, görsel ve işitsel modlar aracılığıyla kavramları ve duyguları iletebilen güçlü bir araç haline getirir. Bu da dijital hikâyelerin kullanımının gerekliliğini açıklamaktadır. Literatürde dijital hikâyenin Türkçe dersine (Çıralı, 2014; Eroğlu, 2020; Kurudayıoğlu ve Bal, 2014; Morgan, 2014; Türe Köse, 2019; Yılmaz vd., 2017;) ve diğer derslere etkisinin araştırıldığı çalışmalar (Büyükcengiz, 2017; Çokyaman ve Çelebi, 2021; Demirer, 2013; Dinçer, 2019; Gömleksiz ve Pullu, 2017; Pala, 2021) bu durumu destekler niteliktedir. Bununla birlikte dijital hikâyelerin akademik başarı üzerinde etkisi olmadığını bildiren çalışma da mevcuttur. Çakıcı (2018)'nin gerçekleştirdiği çalışmada dijital hikâye ile matematik dersi gören öğrencilerin ders başarısı, motivasyonu ve matematik aktivitelerine karşı tutumları belirlenmeye çalışılmıştır. Araştırmada kesirlerin öğretimi dijital öykü kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Dijital öyküler araştırmacı tarafından literatür dahilinde hazırlanmıştır. Bu araştırma sonucunda dijital hikâyenin öğrencilerin akademik başarıları üzerinde etkili olmadığını ulaşılmıştır. Bu duruma deney ve kontrol grupları oluşturulurken yansız atama yapılmaması, deney grubunun başarılı öğrencilerden seçilmesi nedeniyle yöntemin başarısını etkilediği, araştırma sürecinin kontrol grubu üyelerinin istek ve konsantrasyonunu artırarak kontrol ve deney grubu arasındaki başarı farkını ortadan kaldıracabileceği ve araştırma süresinin kısa olması gibi sebeplerin neden olduğu düşünülmektedir.

Araştırmada son olarak dijital hikâye kullanımının öğrencilerin Türkçe dersine dönük tutumlarını etkileme durumu incelenmiş ve iki grup kıyaslandığında istatistiki yönden anlamlı bir fark görülmemiştir. Bu durum deyim ve atasözlerini somutlaştırmak için kullanılan dijital hikâye yönteminin öğrencilerin derse dönük tutumları üzerinde etkili olmadığını göstermektedir. Bu durumun sebebi uygulama süresinin az olması gösterilebilir. Duyuşsal özelliklerde değişim yaşanması için yapılan çalışmalar daha uzun süreye yayılması gerekmektedir (Aydoğmuş, Sarıkoç ve Cerit-Berber, 2010; Özsevgeç, 2006). Uygulama öncesinde de öğrencilerin Türkçe dersine yönelik tutumlarının olumlu olduğunu varsayarsak uygulama sonrasında öğrenci tutumlarında bir değişiklik olmayışı normal olarak kabul edilebilir. Dijital hikâye kullanılarak yapılan ders anlatımının öğrenciler için yeni bir yöntem olması ve öğrencilerin ilk defa bu yöntem ile karşılaşmaları derse yönelik tutumları üzerinde etkili olmamasının sebebi olarak gösterilebilir (Altınışik ve Orhan, 2002). Öğrencilerin tutumlarının değişmemesinin diğer bir sebebi ise dijital hikâyelerin araştırmacı tarafından hazırlanmış olması öğrencilerin dijital hikâye hazırlama sürecine dâhil edilmemiş olması olabilir. Eroğlu (2020) yaptığı çalışmada dijital hikâye hazırlama sürecine katılan öğrencilerin tutumları üzerinde anlamlı bir etki sağladığını belirtmiştir. Öğrencilerin dijital öykü oluşturma süreçlerini kendileri yönetmeleri öğrenciler üzerinde merak ve motivasyon oluşturmada bu durum da öğrencilerin derse dönük tutumlarını olumlu yönde etkilemektedir (Büyükcengiz, 2017). Ancak literatürde dijital hikâye yönteminin öğrencilerin derse dönük tutumlarını olumlu yönde etkilediğine dair çalışmalar da bulunmaktadır (Büyükcengiz, 2017; Ciğerci ve Gültekin, 2019; Demirer, 2013; Gömleksiz ve Pullu, 2017; Hafner 2015; Yang ve Wu, 2012; Yoon, 2013).

Sonuç olarak dijital hikâye yöntemi öğrencilerin Türkçe dersine karşı tutumlarına anlamlı bir etki etmemekte ancak deyim ve atasözlerini somutlaştırmadaki akademik başarılarına klasik yöntemlere kıyasla anlamlı şekilde daha fazla etki ettiği görülmektedir.

Araştırma sonuçları doğrultusunda aşağıdaki öneriler sunulmuştur:

1. Dijital hikâye yöntemi sadece deyim ve atasözleri konusunda değil de Türkçe öğretim programında yer alan diğer konularda da kullanılabilir.
2. Anadil öğretiminde soyut kavramların somutlaştırılmasında kullanılabilir.
3. Bu çalışma sekizer adet deyim ve atasözü ile sınırlandırılmıştır. Deyim ve atasözlerinin sayıları artırılarak çalışmalar yapılabilir.
4. Öğrencilerin tutumlarında değişiklik olup olmadığını görmek için çalışma daha uzun süreçte gerçekleştirilebilir.
5. Dijital hikâye oluşturma sürecine öğrenciler de dâhil edilerek çalışma yapılabilir.
6. Aynı yöntemle yapılacak olan çalışmanın akademik başarı üzerindeki kalıcılığa etkisi de araştırılabilir.

KAYNAKÇA

- Ak, B. (2008). Verilerin düzenlenmesi ve gösterimi. Ş. Kalaycı (Ed.), *SPSS uygulamalı çok değişkenli istatistik teknikleri içinde* (s. 1-47). Ankara: Asil Yayın Dağıtım.
- Akçay, A. ve Şimşek, T. (2015). Deyimlerin öğretiminde drama ve hikâyeleme yöntemlerinin kullanımının 7. sınıf öğrencilerinin akademik başarıları ve kalıcılık düzeylerine etkisi. *Route Educational and Social Science Journal*, 2(4), 324- 331.
- Akın, K. (2018). *Bestami yazgan'ın masallarındaki söz varlığından hareketle bağlam temelli okuma faaliyetlerinin kavram gelişimine etkisi* (Doktora Tezi). YÖK TEZ veri tabanından erişildi (495708).
- Akkurt, Z. ve Karabağ Köse, E. (2019). Öğrenci başarısının okul, öğretmen ve aileyle ilgili değişkenler açısından incelenmesi. *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, (47),1-16. doi: <https://doi.org/10.9779/pauefd.451853>.
- Aksan, D. (2006). *Anlambilim*. Ankara: Engin Yayınevi.
- Altınışık, S. ve Orhan, F. (2002). Sosyal bilgiler dersinde çoklu ortamın öğrencilerin akademik başarıları ve derse karşı tutumları üzerindeki etkisi. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, (23), 41-49.
- Atılğan, H. (2018). Türkiye’de kademeler arası geçiş: dünü-bugünü ve bir model önerisi. *Ege Eğitim Dergisi*, 19(1), 1-18. doi: <https://doi.org/10.12984/egeefd.363268>
- Aydın, B.Ç. ve Ünal, T.F. (2015). Şarkılarla deyimlerin öğretimi ve anlamlandırılması. *International Journal of Languages' Education and Teaching*, 430-442. Erişim adresi: https://www.academia.edu/41008500/International_Journal_of_Languages_Education_and_Teaching_TEACHING_AND_INTERPRETATION_OF_THE_PHRASES_WITH_SONG_%C5%9EAR_KILARLA_DEY% C4% B0MLER% C4% BON_% C3% 96% C4% 9ERET% C4% B0M% C4% B0_ve_ ANLAMLANDIRILMASI_1
- Aydoğmuş, E. Sarıkoç, A. ve Cerit-Berber, N. (2010). Lise 2 fizik dersi iş-enerji konusunun öğretiminde 5e modelinin öğrenci başarısına ve tutuma etkisinin araştırılması. *Ahmet Keleşoğlu Eğitim Fakültesi Dergisi*, (29), 83-94. Erişim adresi: <https://silo.tips/download/lse-2-fzk-ders-enerj-konusunun-retmnde-5e-modelnn-renc-baarısına-ve-tutuma-etksn>
- Baim, S. A. (2015). Digital storytelling: Conveying the essence of a face-to-face lecture in an online learning environment. *The Journal of Effective Teaching an Online Journal Devoted to Teaching Excellence*, 15(1), 47-58. Erişim adresi: <https://eric.ed.gov/?id=EJ1060431>
- Baki, Y. (2019). Türkçe öğretmeni adaylarının yaratıcı yazma becerilerinin geliştirilmesinde dijital öykülerin etkisi. *Ana Dili Eğitimi Dergisi*, 7(4), 964-995. doi: <https://doi.org/10.16916/aded.597269>
- Balaman, F. (2016). Dijital öykülemenin üniversite öğrencilerinin demokratik değer yargılarına etkisi: mustafa kemal üniversitesi örneği. *Current Research in Education*, 2(1), 42-52. Erişim adresi: https://aizonia.com/uploads/__dokuman/cre-articles/21/balaman.pdf
- Baştürk, S., Dönmez, G. ve Dicle, A. N. (2013). Geçerlik ve güvenilirlik. S. Baştürk (Ed.), *Bilimsel araştırma yöntemleri içinde* (s.169). Ankara: Vize Yayıncılık.
- Bromberg, N. R., Techatassanasoontorn, A. A. ve Andrade, A. D. (2013). Engaging students: digital storytelling in information systems learning. *Pacific Asia Journal of the Association for Information Systems*, 5(1), 1-22. Doi: <https://doi.org/10.17705/1pais.05101>
- Bulut, M. (2020). Atasözlerinde deyim aktarması. *Uluslararası Beşeri Bilimler ve Eğitim Dergisi*, 6(14), 750-777. Erişim adresi: <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/826846>
- Büyükcengiz, M. (2017). Dijital öyküleme metodunun ortaokul öğrencilerinin fen bilimleri dersi akademik başarı, bilimsel süreç becerileri ve derse yönelik tutumlarına etkisi (Yüksek Lisans Tezi). YÖK TEZ veri tabanından erişildi (471776).
- Büyükkiz, K. K. ve Dölek, O. (2019). Deyimlerin öğrenilmesi ve kalıcılığında animasyonların etkisi. *Bayburt Eğitim Fakültesi Dergisi*, 14(27), 64. doi: <https://doi.org/10.35675/befdergi.466127>
- Büyüköztürk, Ş., Çakmak E. K., Akgün, Ö. E., Karadeniz, Ş. ve Demirel, F. (2020). *Bilimsel araştırma yöntemleri*. Ankara: Pegem Akademi.
- Büyüköztürk, Ş. (2020). *Sosyal bilimler için veri analizi el kitabı: İstatistik, araştırma deseni SPSS uygulamaları ve yorum*. Ankara: Pegem Akademi.
- Cevher, T. Y. ve Ungan, S. (2021). Öge gösterim kuramına dayalı kavram öğretiminin ortaokul 7. Sınıf öğrencilerinin Türkçe dersindeki başarılarına etkisi. *Rumelide Dil ve Edebiyat Araştırmaları Dergisi*, (23), 30-48. doi: <https://doi.org/10.29000/rumelide.948286>
- Ciğerci, F. M. (2015). İlkokul dördüncü sınıf Türkçe dersinde dinleme becerilerinin geliştirilmesinde dijital hikâyelerin kullanılması (Yüksek Lisans Tezi). YÖK TEZ veri tabanından erişildi (415878).

- Çiğerci, M. F. ve Gültekin, M. (2019). Dijital hikâyelerin dinlemeye yönelik tutuma etkisi. *Harran Education Journal*, 4(2), 45-73. doi: <https://doi.org/10.22596/2019.0402.45.73>
- Cohen, L., Manion, L. ve Morrison, K. (2018). *Research methods in education*. (8th. Edition). London, England: Routledge Falmer.
- Choi, J. ve Yi, Y. (2016). Teachers' integration of multimodality into classroom practices for English language learners. *Tesol Journal*, 7(2), 304-327. doi: <https://doi.org/10.1002/tesj.204>
- Çakıcı, L. (2018). Dijital öykü temelli matematik öğretiminin öğrencilerin akademik başarı motivasyon ve matematik etkinliklerine yönelik tutumları üzerine etkisi (Yüksek Lisans Tezi). YÖK TEZ veri tabanından erişildi (541451).
- Çardak Ç. S, ve Selvi K. (2018). Öğretim ilke ve yöntemleri dersi için bir başarı testi geliştirme süreci. *Akdeniz Eğitim Araştırmaları Dergisi*, 12(26), 379 – 406. doi: <https://doi.org/10.29329/mjer.2018.172.19>
- Çıralı, H. (2014). Dijital hikâye anlatımının görsel bellek ve yazma becerisi üzerine (Yüksek Lisans Tezi). YÖK TEZ veri tabanından erişildi (378556).
- Çokyaman, M. ve Çelebi, M. (2021). Yabancı dil öğretiminde dijital hikâye anlatımının (dha) akademik başarıya etkisi. *Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi*, 22(2), 994-1035. doi: <https://doi.org/10.29299/kefad.993465>
- Dayan, G. (2017). *İlkokul öğrencilerinin Türkçe dersinde dijital öyküleme çalışmaları* (Yüksek Lisans Tezi). YÖK TEZ veri tabanından erişildi (482129).
- Dayan, G., ve Girmen, P. (2018). Türkçe eğitimi yazma sürecinde: Dijital öyküleme. *Eğitimde Nitel Araştırmalar Dergisi*, 6(3), 207-228. doi: <https://doi.org/10.14689/issn.2148-2624.1.6c3s10m>
- Demir Atalay, T. (2015). Türkçenin yabancı dil olarak öğretiminde Safahat'tan hareketle atasözü öğretimi. *Erzincan Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, (II), 191-206. Erişim adresi: <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/715433>
- Demir, S. (2013). *Farklılaştırılmış öğretim yöntemlerinin öğrencilerin akademik başarı, öğrenme yaklaşımları ve kalıcılık puanları üzerindeki etkisi* (Doktora Tezi). YÖK TEZ veri tabanından erişildi (327546)
- Demirer, V. (2013). *İlköğretimde e-öyküleme kullanımı ve etkileri* (Doktora Tezi). YÖK TEZ veri tabanından erişildi (328704).
- Demirer, V. ve Baki, Y. (2018). Türkçe öğretmeni adaylarının dijital öyküleme sürecine ilişkin görüşleri ve algıları. *Journal of Theoretical Educational Science*, 11(4), 718-747. doi: <https://doi.org/10.30831/akukeg.392654>
- Dinçer, B. (2019). Matematik dersinde dijital hikâye anlatımının açıklık kavramı öğretimine etkisinin incelenmesine yönelik deneysel bir çalışma. *Sports & Science Education*, 8(2), 49-57. Erişim adresi: <http://www.ijtase.net/index.php/ijtase/article/view/90/95>
- Dola, N. ve Aydın, İ. S. (2020). Dijital öykü yazarlığının çeşitli değişkenlere göre incelenmesi. *Journal of Language Education and Research*, 6(1), 17-34. doi: <https://doi.org/10.31464/jlere.637597>
- Ekiz, D. (2020). *Bilimsel araştırma yöntemleri*. Ankara: Anı Yayıncılık.
- Eroğlu, A. (2020). *Ortaokul 7. sınıf Türkçe dersinde dijital hikâye anlatımının kullanılması* (Doktora tezi). YÖK TEZ veri tabanından erişildi (630371)
- Gachago, D. ve Stewart, K. (2020). Response-able digital storytelling to reimagine higher education classroom practices. V. Bozalek, M. Zembylas ve J. C. Tronto (Eds.), *In posthuman and political care ethics for reconfiguring higher education pedagogies* (pp. 123-136). London, England: Routledge.
- Gel, M. (2019). *Beyin temelli öğrenme yaklaşımına göre düzenlenmiş dilbilgisi uygulamalarının akademik başarıya etkisi* (Yüksek Lisans Tezi). YÖK TEZ veri tabanından erişildi (570645).
- Gömlüksiz, M. N. ve Pullu, E. K. (2017). Toondoo ile dijital hikâyeler oluşturmanın öğrenci başarısına ve tutumlarına etkisi. *Turkish Studies*, 12(32), 95-110. Erişim adresi: <http://dx.doi.org/10.7827/TurkishStudies.12717>
- Güftâ, H. ve Kan, M. O. (2011). İlköğretim 7. Sınıf türkçe ders kitabının dil ile ilgili kültür öğeleri açısından incelenmesi. *Mustafa Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 8(15), 239-256. Erişim adresi: <https://dergipark.org.tr/tr/pub/mkusbed/issue/19555/208669>
- Gürbüz, S. ve Şahin, F. (2018). *Sosyal bilimlerde araştırma yöntemleri*. Ankara: Seçkin Yayıncılık.
- Güzel, H. (2004). Genel fizik ve matematik derslerindeki başarı ile matematiğe karşı olan tutum arasındaki ilişki. *Türk Fen Eğitimi Dergisi*, (1), 49-58. Erişim adresi: <http://tused.org/index.php/tused/article/view/41/16>

- Hafner, C. (2015). Remix culture and english language teaching: the expression of learner voice in digital multimodal compositions. *Tesol Quarterly*, 49(3), 486–509. doi: <https://doi.org/10.1002/tesq.238>
- Hess, M. E. (2014). A new culture of learning: digital storytelling and faith formation. *Dialog: A Journal of Theology*, 53(1), 12-22. doi: <https://doi.org/10.1111/dial.12084>
- İlhan, N. (2017). Dil öğretiminde kalıp sözlerin şiirin önemi/etkisi. *Journal of Turkish Studies*, 12(22), 401-412. doi: <http://dx.doi.org/10.7827/TurkishStudies.12348>
- İşcan, A. (2007). Dil ve ana dil olarak Türkçe üzerine. *Erciyes Dergisi*, (30), 5-6. Erişim adresi: https://turkoloji.cu.edu.tr/YENI%20TURK%20DILI/adem_iscan_dil_ve_ana_dil_olarak_turkce.pdf
- Kaban, A. ve Bulut, A. (2020). The effect of embodying proverbs and idioms with multimedia materials on preschool education. *International Journal of Society Researches*, 16(30), 2705-2709. doi: <https://doi.org/10.26466/opus.776956>
- Karadağ, Ö. (2019). *Kelime öğretimi*. Ankara: Pegem Akademi.
- Karagöl, E. ve Tarakçı, R. (2019). Söz varlığı öğretimi açısından ortaokul Türkçe ders kitapları. *Milli Eğitim Dergisi*, 48(222), 149-171. Erişim adresi: <https://dergipark.org.tr/tr/pub/milliegitim/issue/45478/571390>
- Karagöz, Y. (2016). *SPSS 23 ve AMOS 23 uygulamalı istatistiksel analizler*. Ankara: Nobel Akademik.
- Karasar, N. (2012). *Bilimsel araştırma yöntemi*. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Kaya, A. İ., Arslantaş, H. İ. ve Şimşek, N. (2009). İlköğretim öğrencilerinin türkçe dersine karşı tutumlarının değerlendirilmesi. *Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi*, 8(30), 376-387. Erişim adresi: <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/70158>
- Kayış. K. (2016). *Şeyhülislâm Yahyâ'nın gazellerinde terkip ve deyimler yoluyla oluşturulan somutlaştırmalar* (Yüksek Lisans Tezi). Erişim adresi: <http://abakus.inonu.edu.tr/xmlui/handle/11616/15168>
- Kim, D. ve Li, M. (2021). Digital storytelling: facilitating learning and identity development. *Journal of Computers in Education*, 8(1), 33-61. doi: <https://doi.org/10.1007/s40692-020-00170-9>
- Kim, D., Long, Y., Zhao, Y., Zhou, S. ve Alexander, J. (2021). Teacher professional identity development through digital stories. *Computers & Education*, (162), 104040. doi: <https://doi.org/10.1016/j.compedu.2020.104040>
- Kurudayıoğlu, M. ve Bal, M. (2014). Ana dili eğitiminde dijital hikâye anlatımlarının kullanımı. *Sakarya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, (28), 74-95. Erişim adresi: <https://dergipark.org.tr/en/download/article-file/115881>
- Korkmaz, S. (2018). Eğitsel oyun geliştirerek desteklenen fen bilimleri öğretiminin öğrenci tutum ve başarısına etkisi (Yüksek Lisans Tezi). YÖK TEZ veri tabanından erişildi (502718).
- Maden, S. (2012). Temel dil becerilerinin eğitimi açısından ders dışı (informal) etkinliklere yönelik öğretmen ve öğrenci tercihleri. *Milli Eğitim Dergisi*, (196), 36-54. Erişim adresi: <https://dergipark.org.tr/tr/pub/milliegitim/issue/36171/406673>
- Milli Eğitim Bakanlığı. (2013). Okul öncesi eğitimi programı. Erişim adresi: <https://tegm.meb.gov.tr/dosya/okuloncesi/ooproram.pdf> Erişim Tarihi: 06.04.2022
- Morgan, H. (2014). Using dijital story projects to help students improve in reading and writing. *Reading Improvement*, 51(1), 21-26. Erişim adresi: <https://eric.ed.gov/?id=EJ1041717>
- Mürsel, C. G. (2009). Deyim ve atasözlerin öğretiminde karikatürün etkisi (Yüksek Lisans Tezi). Erişim adresi: <https://dSPACE.ankara.edu.tr/xmlui/handle/20.500.12575/29617>
- Orhan, A. T. (2018). Web tabanlı öğretimin fen dersi başarısına ve fen dersine yönelik tutuma etkisi: bir meta analiz çalışması. *Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 16(3), 245-284. doi: <https://doi.org/10.18026/cbayarsos.465728>
- Özerbaş, M.A ve Öztürk, Y (2017). Türkçe dersinde dijital hikâye kullanımının akademik başarı, motivasyon ve kalıcılık üzerinde etkisi. *TÜBAV Bilim*, 10(2), 102-110. Erişim adresi: <https://dergipark.org.tr/en/download/article-file/309745>
- Özsevgeç, T. (2006). Kuvvet ve hareket ünitesine yönelik 5e modeline göre geliştirilen öğrenci rehber materyalinin etkililiğinin değerlendirilmesi. *Türk Fen Eğitimi Dergisi*, 3(2), 36,42. Erişim adresi: https://www.researchgate.net/publication/255629860_Kuvvet_ve_Hareket_Unitesine_Yonelik_5E_Modeline_Gore_Gelistirilen_Ogrenci_Rehber_Materyalinin_Etkililiginin_Degerlendirilmesi
- Özsoy, G ve Ergan, Ç. (2019). Sınıf öğretmeni adaylarının dijital hikâye oluşturma süreci bir eylem araştırması. *18. Uluslararası Sınıf Öğretmenliği Eğitimi Sempozyumu*. Erişim adresi: https://www.researchgate.net/publication/357270933_The_Digital_Storytelling_Process_of_Pre-Service_Teachers_An_Action_Research

- Piipponen, O. ve Karlsson, L. (2019). Children encountering each other through storytelling: promoting intercultural learning in schools. *The Journal of Educational Research*, 112(5), 590-603. doi: <https://doi.org/10.1080/00220671.2019.1614514>
- Pala, F. (2021). Sosyal bilgiler dersi tarihe yolculuk ünitesi bağlamında dijital hikâye kullanımının öğrenci akademik başarısı ve kalıcılığa etkisi. *Dumlupınar Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Dergisi*, 5(2), 43-58. Erişim adresi: <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/1503062>
- Polater, C. (2019). *İlkokul dördüncü sınıfta dijital öykü yöntemiyle değerler eğitimi* (Yüksek Lisans Tezi). YÖK TEZ veri tabanından erişildi (568604).
- Ravid, R. (2019). *Practical Statistics for Educators*. New York: Rowman ve Littlefield.
- Robin, B. (2008). Digital storytelling: A powerful technology tool for the 21st century classroom. *Theory into Practice*, 47(3), 220-228. doi: <https://doi.org/10.1080/00405840802153916>
- Sancar-Tokmak, H., Sürmeli, H. ve Özgelen, S. (2014). Preservice science teachers' perceptions of their track development after creating digital stories. *International Journal of Environmental & Science Education*, 9, 247-264. doi: <https://doi.org/10.12973/ijese.2014.214a>
- Senemoğlu, N. (2020). *Gelişim öğrenme ve öğretim*. Ankara: Gazi Kitabevi.
- Smeda, N., Dakich, E. ve Sharda, N. (2010). Developing a framework for advancing e-learning through digital storytelling. M. B. Nunes and M. McPherson (Eds.), *In IADIS International Conference elearning* (s. 169-176.). *IADIS International Conference*.
- Smeda, N., Dakich, E. ve Sharda, N. (2012). Digital Storytelling with web 2.0 tools for collaborative learning. A. Okada, T. Connolly ve P. Scott (Eds.), *In collaborative learning 2.0: open educational resources* (pp. 145-163). Pensilvanya: IGI Global.
- Soydan, Ş. N., Aksoy, N. C. ve Cinar, C. (2022). Tam sayılar öğretiminde eğitsel oyun kullanımının 7. Sınıf öğrencilerinin akademik başarısına ve matematiğe yönelik tutumlarına etkisi. *Eğitim Bilim ve Araştırma Dergisi*, 3(1), 1-32. doi: <https://doi.org/10.54637/ebad.982300>
- Sönmez, V. (2019). *Öğretim ilke ve yöntemleri*. Ankara: Anı Yayıncılık.
- Şahin-İzmirli, Ö. ve Hacıömeroğlu, G. (2020). Dijital hikaye ve öğrenme. A. Kuzu ve E. B. Kuzu Demir (Ed.), *Dijital medya ve öğrenme içinde* (s. 25-46), Ankara: Pegem Akademi.
- Şeker, M. (2013). İlköğretim 6,7 ve 8. sınıflarda din kültürü ve ahlak bilgisi dersinde öğrenci başarısını etkileyen faktörler (Tosya örneği) (Yüksek Lisans Tezi). YÖK TEZ veri tabanından erişildi (345569).
- Şenocak, K. Z. (2018). Fen öğretiminde kavram karikatürü kullanımının 5. Sınıf yaşamımızdaki elektrik ünitesinde öğrenci başarısı ve tutumu üzerine etkileri (Yüksek Lisans Tezi). YÖK TEZ veri tabanından erişildi (529067).
- Tercan, İ. (2012). Akıllı tahta kullanımının öğrencilerin fen ve teknoloji dersi başarı, tutum ve motivasyonuna etkisi (Yüksek Lisans Tezi). YÖK TEZ veri tabanından erişildi (321243).
- Topçuoğlu-Ünal, F. ve Köse, M. (2014). Türkçe dersine yönelik tutum ölçeği geliştirilmesi: bir geçerlilik ve güvenilirlik çalışması. *Bartın Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 3(2), 233-249. doi: <http://dx.doi.org/10.14686/BUEFAD.201428180>
- Tunç, Ö.A. ve Karadağ, E. (2013). Postmodernden oluşturmacılaşma dijital öyküleme. *Eğitim ve Öğretim Araştırmaları Dergisi*, 2(4), 310-315. Erişim adresi: <http://www.jret.org/FileUpload/ks281142/File/34.karadag.pdf>
- Turgut, G. ve Kışla, T. (2015). Bilgisayar destekli hikâye anlatımı yöntemi: alanyazın araştırması. *Turkish Online Journal of Qualitative Inquiry*, 6(2), 97-121. Erişim adresi: <https://dergipark.org.tr/en/download/article-file/199880>
- Türe- Köse, H. B. (2019). Okul öncesi dönem çocuklarında dijital hikâye anlatımının dinleme becerilerine etkisi (Yüksek Lisans Tezi). Erişim adresi: <https://openaccess.dpu.edu.tr/xmlui/handle/20.500.12438/7932>
- Türk Dil Kurumu. (2019). Deyim, atasözü. *Türkçe sözlük içinde*. Erişim adresi: <https://sozluk.gov.tr/>
- Türk Edebiyatı. (2022, 1 Eylül). Erişim adresi: <https://www.turkedebiyati.org/somutlama-nedir-somutlama-orneklere-sorulari/>
- Ulum, E. ve Yalman, F. E. (2020). Yedinci sınıf öğrencilerinin fen bilimleri konularında dijital öykü hazırlama deneyimleri. *International Journal of Educational Spectrum*, 2(1), 1-24. Erişim adresi: <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/981499>
- Uslu, A. (2019). İşbirlikli dijital hikaye anlatımının ilköğretim 4. Sınıf öğrencilerinin yaratıcı yazma ve sosyal duygusal öğrenme becerilerine etkisi (Yüksek Lisans Tezi). YÖK TEZ veri tabanından erişildi (557640).

- Varişoğlu, B., Şeref, İ., Gedik, M. ve Yılmaz, İ. (2014). Deyim ve atasözlerinin öğretilmesinde görsel bir araç olarak karikatürlerin başarıya etkisi. *Karadeniz Araştırmaları Enstitüsü Dergisi*, (41), 226-242. Erişim adresi: <https://www.proquest.com/openview/89d158fc4c7fabb0a1d7a4d2e076c692/1?pq-origsite=gscholar&cbl=237821>
- Xu, Y., Park, H., ve Baek, Y. (2011). A new approach toward digital storytelling: An activity focused on writing self-efficacy in a virtual learning environment. *Educational Technology & Society*, 14(4), 181-191. Erişim adresi: https://www.researchgate.net/publication/220374689_A_New_Approach_Toward_Digital_Storytelling_An_Activity_Focused_on_Writing_Self-efficacy_in_a_Virtual_Learning_Environment
- Yanarates, E. (2022). Eğitimin kavramsal temelleri 5: Öğretim teknikleri. A. Kızılkaya-Namlı (Ed.), *Kavram ağları (semantik ağ)* içinde (s.371), İzmir: Efe Akademi Yayınları.
- Yang, Ya-Ting C. ve Wu, Wan-Chi. (2012). Digital storytelling for enhancing student academic achievement, critical thinking, and learning motivation: a year-long experimental study. *Computers & Education*, (59), 339-352. doi: <https://doi.org/10.1016/j.compedu.2011.12.012>
- Yeşilpınar Uyar, M. ve Doğanay, A. (2018). Öğrenci merkezli strateji, yöntem ve tekniklerin akademik başarıya etkisi: bir meta-analiz çalışması. *Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 14(1), 186-209. doi: <https://doi.org/10.17860/mersinefd.334542>
- Yılmaz, E. (2021). *Toplum ve dil*. Ankara: Pegem Akademi.
- Yılmaz, Y., Üstündađ, M. T., Güneş, E. ve Çalışkan, G. (2017). Dijital hikâyeleme yöntemi ile etkili Türkçe öğretimi. *Eğitim Teknolojisi Kuram ve Uygulama Dergisi*, 7(2), 254-275. Erişim adresi: <https://dergipark.org.tr/en/download/article-file/323924>
- Yoon, T. (2013). Are you digitized? Ways to provide motivation for ELLs using digital storytelling. *International Journal of Research in Educational Technology*, 2(1), 25-34. doi: <https://doi.org/10.5861/ijrset.2012.204>